

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/267320>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN

DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. J. J. VAN OOSTERZEE,

gewoon Hoogleraar in de Godgeleerdheid,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT,

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT

TE VERDEDIGEN

op Zaterdag, den 19^{den} December 1868, ten 3 ure,

DOOR

JAN JAKOB EDUARD GEELEN,

Geboren te Utrecht.

UTRECHT,
KEMINK EN ZOON.
1868.

THE HISTORY OF THE

ROYAL SOCIETY OF LONDON

AND OF THE

ROYAL SOCIETY OF EDINBURGH

FROM THE YEAR 1660 TO 1700

BY JOHN HENRY MADDISON

STELLINGEN.

I.

Het gevoelen van STEPHAN, *Archiv. f. C. P.* XXXI. blz. 381—385: „Dat de volbrachte usucapio van het gebouw nooit eigendom der bouwstoffen medebrengt,” is af te keuren.

II.

Hij, die eene hem, onder bezwarenden titel verschuldigde bepaalde zaak, om niet heeft verkregen, kan van zijnen schuldenaar niet eischen, wat de verschuldigde zaak meer waard is dan de prijs, waaromtrent overeengekomen was.

III.

L. 8 § 1 D. de religiosis (11. 7) strijdt niet met
L. 22 D. de contr. emt. (18. 1).

IV.

Geen tegenbewijs mag tegen art. 2. A. B. toegelaten
worden.

V.

Het ware te wenschen, dat ook van het verbod van
art. 90 B. W. koninklijke dispensatie te verkrijgen
ware.

VI.

Het tweede lid van art. 113 B. W. verdient afkeu-
ring.

VII.

Art. 159 B. W. is geen louter zedelijk voorschrift,

maar bevat eene, elders niet geschonkene recht-verleerende bepaling.

VIII.

Het ware meer overeenkomstig den geest onzer wetgeving geweest, te spreken van „ouderlijk gezag,” in de plaats van „vaderlijke macht.”

IX.

Het eenige kind uit het eerste huwelijk des erflaters, kan volstaan met aan de tweede echtgenoot, aan dewelke de hertrouwde het vruchtgebruik zijner nalatenschap heeft nagelaten, het vierde gedeelte der erfenis af te staan, wanneer het de beschikking niet wil uitvoeren.

X.

Art. 405 B. W. is zeer goed te rijmen met art. 407 B. W.

XI.

Het recht van hypotheek is een roerende zaak.

XII.

Uit art. 925 B. W. hebben de bedeeden zelve, niet de armeninrichtingen eene onmiddelijke aanspraak op het legaat.

XIII.

Tegen ZACHARIÄ is aan te nemen, dat door eene voorwaardelijke verbintenis, dadelijk schuldvernieuwing kan bewerkt worden.

XIV.

Zeer ten onrechte beweert MARCADÉ bij art. 1356 C. C. ten opzichte van de buiten rechten afgelegde, in rechten herhaalde bekentenis: „N'est-il pas évident, qu'il y a alors deux aveux, et que les magistrats dès-lors sont libres de ne pas se servir du second, pour attribuer au premier les conséquences dont il est susceptible?”

XV.

De strafbepaling bij eene overeenkomst ten voordeele van eenen derden gevoegd, is verbindende.

XVI.

In art. 11 W. v. K. moet onder *zijne* boeken zijne bijzondere boeken verstaan worden.

XVII.

Art. 65 W. v. K. verbiedt den makelaar die volgens order heeft ingekocht niet, bij weigering van den lastgever om de goederen te ontvangen, dezelve weder te verkoopen.

XVIII.

Op Curators in een faillissement is art. 1506 B. W. niet toepasselijk.

XIX.

Verzet tegen de homologatie van het accord, kan ook geschieden door den pandhouder, of den hypotheccairen schuldeischer, die geen afstand hebben gedaan.

XX.

Wanneer een buitenlandsch schuldeischer van eenen

mede in het buitenland woonachtigen schuldenaar, arrest onder diens hier te lande wonenden schuldenaar gelegd heeft, kan hij onder wien arrest gelegd is, na van waarde verklaring van het arrest, aan geen' van beiden, zonder des anderen toestemming betalen.

XXI.

Niet genoegzaam wordt in den Code Pénal onderscheiden tusschen hoofddaders en medeplichtigen, wat hunne schuld en strafbaarheid betreft.

XXII.

De gasverbruiker die, volgens gasmeter geleverd krijgt, en buiten dezen om zich gas verschaft, begaat geen abus de confiance, maar diefstal.

XXIII.

Eene bijzondere strafbepaling op het tweegevecht ware zeer wenschelijk.

XXIV.

Art. 346 C. P. is ook op den verloskundige van toepassing die den naam der moeder verzwegen heeft.

XXV.

Omtrent het woord „nuit” in den Code Pénal, schijnt mij het gevoel van CARNOT, *Comment. sur le C. P.* het meest aannemelijke toe, als hij zegt: „Le législateur n'ayant pas déterminé dans le Code Pénal, ce qui devrait être considéré comme nuit, la conséquence naturelle à en tirer, c'est que dans son opinion la nuit ne commence réellement pour chaque localité, qu'à l'heure où les habitants du lieu sont dans l'usage de rentrer dans leurs habitations pour s'y livrer au repos.”

XXVI.

Art. 233 C. P. is te verstaan van hem, die eenen ambtenaar in de uitoefening zijner bediening wonden heeft toegebracht, met het doel om hem te dooden.

XXVII.

Zeer terecht zegt BENTHAM, *traités de législation civile et pénale*, t. I. p. 27: „Toute la différence qu'il y a entre la politique et la morale c'est que l'une dirige les opérations des gouvernements, l'autre dirige les procédés des individus. Ce qui est politiquement bon ne

saurait être moralement mauvais, à moins que les règles d'arithmétique qui sont vraies pour les grands nombres ne soient fausses pour les petits."

XXVIII.

Bij het stelsel van afkoop der militie moet ook plaatsvervanging toegelaten worden.

XXIX.

Het is niet goed te keuren, dat een burgerlijk armbestuur, als voorwaarde van bedeeling stelle, dat de kinderen der bedeeden de openbare school zullen bezoeken, met uitsluiting der bijzondere.

XXX.

Stukloon verdient niet onvoorwaardelijk boven dagloon de voorkeur.

XXXI.

Een der grootste verdiensten der staathuishoudkunde bestaat daarin, dat zij ons aantoont, hoe nauw de belangen zoowel der volken, als der individuën te zamen hangen.